

Denne milde forårsdag

Klaver og basstemme

Frank Colding 2026

Forspil, mellemspil og efterspil

♩=87 ♪=174

D G C#m7(b5) D Bm Em A⁷ D

1. 2. 3.

Fine efter 4. dobbelte vers

1. til 4. dobbelte vers

A⁷ D

D F#m Em A F#m D G

Den-ne mil-de for-års-dag lo-ver, jeg har go-de år i

Em A

D G C#m7(b5) D

A G C#m7(b5)

DD(sus4) D

9 ven-te. So-len var-mer til be-hag mi-ne ben og alt det vel-be kend - te.

14 A D E(sus4) E A D Bm Em A
Jeg er rask og sund og glad, pri-ser mod-stands-kraft fra ge-ner, a - ner.

♩=174
♩=58

18 D G Em A D Bm Em A⁷ D
Får mo-tion og mor-gen-bad, mens jeg tak-ker Gud i bøn og va - ner.

♩=174
♩=58

22 ♩=58 ♩=174
G Am⁷ D G Bm Em Am D⁹ D⁷ G D G Am D

♩=58 ♩=174

27 G D C G D Am D G C D Bm Em
Tak ker folk, som går på job. Mi-ne man ge små for - nø-den-he-der skæn-kes mig i

32 Am D G Em Am D⁷ G(sus⁴)G Am D G G
bæ-ger, kop, mens man sløj - fer Be - de - dag og hve-der.

36 C D⁷ G Bm Em Am D Am D G C C
Ven-ner pas-ser bør-ne-børn, ø-ser mildt af vis-dom og er-fa-ring. Selv har jeg en

41 Bm Em F#m^{7(b5)} G Am D⁹ D⁷ G A D G A
 al-ders-tørn: skri-ver san-ge, kræ-ver det for-kla ring?

1a. Denne milde forårsdag
 lover, jeg har gode år i vente.
 Solen varmer til behag
 mine ben og alt det velbekendte.
 Jeg er rask og sund og glad,
 priser modstandskraft fra gener, aner.
 Får motion og morgenbad,
 mens jeg takker Gud i bøn og vaner.

1b. Takker folk, som går på job.
 Mine mange små fornødenheder
 skænkes mig i bæger, kop,
 mens man sløjfer Bededag og hveder.
 Venner passer børnebørn,
 øser mildt af visdom og erfaring.
 Selv har jeg en alders-tørn:
 skriver sange, kræver det forklaring?

2a. Synger om det gode liv.
 Om at man kan klare mangt og meget,
 trods alverdens kævl og kiv;
 også med en barndom, der var speget.
 Vi kan vinde, lide tab.
 Gode viljer, tålmod plejer gløden
 i vort hjerte-fællesskab.
 Yderst bli'r vi hentet ind i døden.

2b. Høsten kommer med om bord;
 livsbagagen, vi skal bearbejde.
 Kom der et forsonligt ord?
 Var det måske klogt at kæmpe, fejde?
 Træner visdom, kærlighed,
 mens vi tankes op i sommerlandet.
 Fødes så på Jord et sted;
 mindes svagt, hvad vi i lys har sandet.

3a. Barnet på sin livs-mission
 nyder stadig legens nådegave.
 Formes langsomt til person
 fulgt af far og mor til børnehave.
 Den passerer jeg i dag,
 hilser, som den ældre ubekendte,
 med usynligt ridderslag,
 kærlighedens skjulte sakramente.

3b. Og af Jordens sommerland
 dukker glade, lyse barndoms minder
 mærket lidt af tidens tand.
 Små klenodier, jeg erindrer, finder,
 taler til mig som æstet,
 mormors dug har sat mit barn i stævne.
 Voksenlivet blev en bet
 tabte egostyrke, arbejdssevne.

4a. Sjælens kreativitet,
 gør den mig psykotisk blandt de stærke?
 Bli'r jeg næste liv poet
 med et urentabelt varemærke?
 Ønsker, at jeg lykkens gang,
 lever af musik som underviser,
 tjener løn i Danevang,
 myndig og belært af fordums kriser.

4b. Underviserens idol
 fæstner jeg til alt det velbekendte.
 Sjælens milde forårssol
 lover mig, elever er i vente.
 Forbereder mig hver dag.
 Nyder vennerne og skoven, fjorden,
 fødders varme velbehag,
 forårssol og blomstring vidt om Norden.